

DIARI DEL TAXI

◆ Com l'any passat, l'Entitat Metropolitana del Transport vol facilitar roses als taxistes per tal que puguin oferir-les als ciutadans de Barcelona el dia de Sant Jordi. Es tracta d'un gest més per part del professional del taxi per millorar l'atenció a l'usuari. Aquest any, juntament amb la rosa, els taxistes repartiran entre els usuaris del servei el **Diari de Barcelona**, que contindrà una edició especial del *Diari del Taxi*. A la iniciativa de l'EMT, s'hi sumaran aquest any els taxistes dels municipis metropolitans de Santa Coloma de Gramenet, Badalona, Cornellà, el Prat de Llobregat, l'Hospitalet i Sant Boi de Llobregat.

La primera experiència d'aquest tipus es va fer l'any passat. Estava previst repartir

únicament 50.000 roses, però l'èxit va ser tan desmesurat, i alhora tan inesperat, que el mateix dia de Sant Jordi es va haver de duplicar la xifra, ja que a mig matí s'havien esgotat totes les flors. Per tal que aquest any no torni a succeir el mateix, l'Entitat Metropolitana del Transport ha previst posar a l'abast dels taxistes de l'Àrea metropolitana un total de 100.000 roses.

El lema que presideix aquesta iniciativa, *Una rosa per tothom*, pretén reflectir l'interès del col·lectiu per sumar-se a una tradició tan arrelada a Catalunya com és regalar roses i llibres el dia de Sant Jordi. Segons un portaveu de l'Entitat Metropolitana del Transport, és un gest més per contribuir a la il·lusió de fer de Barcelona una ciutat més cordial i humana.

“Una rosa per tothom” és el lema de la campanya

Una iniciativa per fer el servei més humà i cordial

L'experiència de l'any passat va tenir una bona acollida

Regalar una rosa serveix per establir un nexe de comunicació

Els taxistes repartiran 100.000 roses als usuaris

Els taxistes repartiran aquest dissabte cent mil roses vermelles als ciutadans de Barcelona que utilitzin el servei del taxi. La iniciativa del col·lectiu dels taxistes i de l'Entitat Metropolitana del Transport (EMT) pretén aprofitar la tradició del dia de Sant Jordi per establir un nexe de comunicació entre el taxista i l'usuari del servei.

Aquest any serà la segona vegada que el col·lectiu dels taxistes porta a terme l'experiència, que segons, fons de l'Entitat Metropolitana del Transport, va tenir en l'edició passada una “bona acollida” tant per part del taxista com per part dels passatgers.

Ningú sense rosa

Una rosa per tothom, és el lema que adoptaran els taxistes de l'Àrea Metropolitana, que han previst regalar les 100.000 roses en menys de 24 hores. Els taxistes repartiran també entre els usuaris del servei un exemplar del

Diari de Barcelona, que contindrà una edició especial del *Diari del Taxi*. Segons un portaveu de l'EMT, l'experiència de l'any passat ha demostrat que els ciutadans reben amb il·lusió el gest del conductor del taxi.

Per l'escultor Modest Cuixart, la iniciativa ha de ser entesa com un intent de millorar la qualitat de vida de l'usuari i com una manera de millorar el servei al passatger. “Totes les tradicions de la terra són molt simpàtiques i cal conservar-les. Però, d'altra banda, jo crec que en el cas de la rosa i el llibre s'ha de potenciar el seu significat. Amb això

vull dir que el gest de regalar una rosa ha de significar un pas endavant per millorar la qualitat de vida”, assenyala Cuixart. “Regalar una rosa ha de servir per guanyar amistat i evitar les injustícies”, afegeix l'escultor.

Per Modest Cuixart, la rosa comporta “perfum i espines, en aquest sentit s'hauria de cuidar. Penso que es tracta d'un tasca social molt important”.

Sense distinció de sexes

Hi ha poques persones que es mantinguin indiferents al gest de rebre o regalar una rosa. Per Antoni Castejón,

l'home de les prediccions meteorològiques de TV3, “és important que els taxistes regalin roses, però que les regalin sense distinció de sexes. A mi mai m'han regalat una rosa i la veritat és que és cosa que em faria molta gràcia”.

Antoni Castejón creu que els homes senten una vergonya especial pel fet de portar una rosa a la mà: “Si observes amb atenció, el dia de Sant Jordi fa la impressió que els homes amaguen la rosa quan van pel carrer. Com si portar una rosa no fos cosa d'homes. Potser encara hi ha una relació masculista”.

Un dels taxistes de la Ciutat

Comtal, que va participar en l'experiència de l'any passat, opina que les dones rebran amb més il·lusió el regal de la rosa: “Puc dir que la majoria d'homes que rebien la rosa de les meves mans comentaven que la donarien a la seva esposa o la seva nòvia. Si, potser sentien un xic de vergonya pel fet de tenir ells mateixos una rosa”.

Una tradició

Però no tots els homes pensen de la mateixa manera, l'actor Mario Cabré comenta que “és una excel·lent idea que els taxistes reparteixin roses i crec que les roses s'han de

regalar indistintament als homes i les dones”.

Núria Feliu, la coneguda veu de la cançó catalana, confessa que per ella la rosa és una gran tradició: “He nascut amb aquesta tradició i m'agrada molt. Em fa molta il·lusió que em regalin roses i, és clar, si me la regala un taxista la rebré afectuosament. Crec que la rosa ha de tenir una connotació d'amistat i no solament d'amor”.

Personalment, la cantant de Sants regala roses “a totes aquelles persones que sento properes a mi, encara que només sigui pel fet de compartir un treball”.

Una Barcelona més humana

Els taxistes de Barcelona volen, en definitiva, que l'usuari rebi una mostra més d'amabilitat per part dels professionals i valori la intenció de millorar el servei i de contribuir, a més a més, a convertir Barcelona en una ciutat més humana i cordial.

MOTOR: Suggerències per personalitzar el cotxe

Accessoris per millorar el confort i la conducció

El cotxe perfecte no existeix. Almenys això és el que pensem quan ens decidim a comprar un cotxe, nou o vell. Sempre hi ha un petit, o gran, detall que no ens convenc. Hi ha qui troba que el volant és massa gran, altres hi troben a faltar llums, o fins i tot hi ha qui pensa que el color de la tapisseria és massa discret.

Per posar-hi remei, el conductor té al seu abast un ampli assortit d'accessoris amb què personalitzar el seu vehicle. De vegades es tracta d'adaptar-lo a les condicions especials de cadascú, d'aconseguir millors prestacions o de fer més còmodes els trajectes. La majoria, però, tracta només de fer-lo més vistós, sense caure en el perill de convertir un humil turisme en un símil de Fórmula-1.

Entre un extrem i l'altre hi ha molt camí. Suposem que acabem d'estrenar un cotxe. Abans de fer-hi cap canvi,

que, a més ens podria anul·lar la garantia oficial, fem-lo córrer una temporada. Als 4.000 o 5.000 km estarem capacitats per decidir si al nostre cotxe se li hauria de fer alguna millora.

És possible que hàgim notat que al cotxe li anirien millor unes rodes més amples que no es poden muntar a les llantes que porta. A partir de 10.000 pessetes la unitat podem muntar unes llantes d'alumini. Potser un volant més petit (de 8.500 a 32.000 ptes.) milloraria la conducció o uns llums de llarga distància (de 4.500 a 30.850 ptes. la parella) millorarien el lluminari mediocre. Només llavors estarem capacitats per decidir si val la pena gastar els diners.

Diferents opcions

Entre els accessoris per cotxe que hi ha al mercat en podríem fer tres grups. Els que milloren el rendiment del cotxe en funció de la nostra conducció: llums antiboira i de

llarga distància, volants esportius, llantes d'alumini (més lleugeres que les originals). Els spoilers (a partir de 9.500 pessetes) i els alerons (a partir de 7.000 pessetes) es poden incloure en aquest grup, ja que la majoria estan estudiats per adaptar-se a diversos models. En pocs casos compleixen la seva finalitat aerodinàmica, a part d'aconseguir una imatge més cridanera del vehicle.

En un segon grup hi ha els elements que serveixen per millorar el confort o seguretat en la conducció i hi pertanyen alguns tipus de tapiseries (a partir de 4.500 pessetes), miralls retrovisors suplementaris, o radiocassettes (a partir de 5.500 pessetes) o compact-disc (140.000 pessetes), si se'n fa un bon ús. A més hi ha una àmplia gamma d'amperímetres, voltímetres, termòmetres d'aigua i d'oli, indicadors de pressió d'oli, rellotge horari, contarevolucions, inclinòmetre (només per vehicles tot ter-

URIEL

reny), altímetre o brúixola. Els preus varien molt segons la qualitat del producte.

En un tercer apartat hi ha aquells que no estan relacionats amb la conducció. Els que asseguren la vida del cotxe davant els mans llargues: cargols antirobatori (a partir de 2.500 pessetes), barres de

seguretat (a partir de 1.200 pessetes) o sistemes d'alarma amb comandament a distància.

Altres accessoris són més estètics o funcionals: escombretes netejaparabrises especials (2.800 ptes.), derivabrises (6.500 ptes.), tapacubs per les rodes (a partir de 4.950 pessetes), o alfombres (2.500 ptes.).

Hi ha diversos tipus d'accessoris. Els que milloren el rendiment del cotxe, com llums antiboira, volants o llantes d'alumini, els que milloren el confort, com les tapiseries o els radiocassettes, i els que prevenen els robatoris, com les alarmes i barres de seguretat

LA BÚSTIA DEL TAXI

Confiança en els taxis

► Santiago Rusiñol, bon admirador de Molière, no simpatitzava amb els metges i advertia sovint que la pitjor medicina que es coneixia la sabien ells. El març del 1931 la seva malaltia es va agreujar -va morir el juny- i el metge va sol·licitar consulta amb altres companys. Va quedar fixada per dos quarts de vuit de la tarda. Prop de les 4 de la tarda, Rusiñol fa un salt del llit, en el qual s'avorreix, es vesteix, enfundant-se en el ganyaví, demacrat i encorbat, se'n va a la Sala Maragall, on té una exposició.

Allí troba la seva tertúlia, que es sorprèn al veure'l xerrar de pintura i bromejar, i a les set diu a la seva esposa: "Anem-nos-en a casa, Lluïsa, crida un taxi perquè són les set. Estan a punt d'arribar els metges i sembla que està molt mal vist que no trobin el malalt". Si llegim una mica aquesta anècdota, veurem que Rusiñol no confiava en els metges però sí en els taxistes. Encara avui són moltes les persones que confien en el taxi pels seus desplaçaments. No volem defraudar els usuaris de Barcelona i volem

Les cartes destinades a la bústia del taxi no han de superar les trenta línies mecanografiades. Fan d'estar firmades i hi ha de constar la població del remitent, el domicili i el DNI. Poden ser resumides o extractades quan la llargada sigui superior a l'establerta. No es tornaran els originals ni es mantindrà correspondència postal o telefònica sobre les cartes.

Aprendre mecànica pot suposar un estalvi

posar una cota molt alta a la nostra professió, per desplaçar la mala premsa que fins ara ha tingut el món del taxi. Rafael Arnal Mániz, llicència 8831/ Barcelona.

Les classes de l'Escola del Taxi

► Som Carles Bustos i José Mutilva i tots dos assistim a les classes de mecànica de l'Escola del Taxi. No és estrany que, després de les classes de teòrica i amb el consentiment del professor, altres companys s'acostin a Carles per preguntar-li si els podria arreglar els frens o canviar els amortidors. Els alumnes fem diferents treballs que requereixen especialitat tècnica i pràctiques amb els materials de recuperació que tenim en el taller o en els nostres propis vehicles i així, al mateix temps que aprenem mecànica, ens estalviem unes pessetes. Per descomptat, tots els treballs es fan de forma gratuïta i només ens mou l'afany d'aprendre. En la nostra opinió, l'única decisió que s'ha de prendre per apuntar-se a les classes de mecànica és comprar-se una granota i que no importi tacar-se les mans. José Mutilva i Carlos Bustos / Barcelona.

EL PASSEIG DEL DIJOUS

Buscant un llibre amb comoditat i temps

El recorregut d'aquest dijous pot anar a gust de l'usuari, que anirà com un Indiana Jones urbà buscant el millor llibre, això sí, canviant la incògnita de l'aventura per la comoditat de demanar un taxi i donar-li la direcció adient. Si es vol començar a preparar les vacances de l'estiu, el viatge a aquest país misteriós del qual no coneixem res, el millor és dirigir-se a Altair (Balmes, 69), on es pot trobar les millors guies.

A La llar dels llibres (Bergara, 3), l'oferta és amplia i segurament el client no en sortirà sense el *best seller* de l'any, l'última novel·la de Terenci Moix, o el millor diccionari de català.

Altres llengües

Els interessats en llibres alemanys han de dirigir-se a Llibreria Germania d'Espluges de Llobregat (Eglésia, 60) i els amants dels llibres antics poden anar a Puvill Llibres (Boters, 10). Tota l'oferta de llibres en anglès es troba a Come in (Provença, 203) i l'oferta

de llibres francesos a la ja clàssica Llibreria Francesa (pas-seig de Gràcia, 91). En aquest recorregut no sobra una volta per les de *tota la vida* com Castells i Bosch (ronda Universitat, 13 i 11 respectivament), la Cinc d'Oros (Diagonal, 462) o Laie (Pau Claris, 85).

Si hem de regalar llibres a gent professional i busquem temes especialitzats, podem dirigir-nos a Llibreria Jurídica Licme (Provença, 255) o a la Llibreria Ciències Mèdiques, (la mateixa adreça); a Militarria (Bailèn, 120) si ens agraden els temes militars, o a Xoroi (Berlín, 20) si estem interessats en psicologia i psicoanàlisi.

Per una família nombrosa, on imperen gustos i interessos diferents, la solució és dirigir-se als dos locals de la cooperativa Abakus (Còrsega, 269 i Ausias March, 16), on podem trobar des de textos infantils fins a novel·les, passant per assajos i manuals sobre tota mena d'activitats. L'oferta de les llibreries dels grans magatzems és també bastant àmplia.

Aquest darrer Nadal vaig rebre una targeta de bons desigs que em va cridar l'atenció d'una manera especial. Era evident que es distingeix d'una manera singular. El text diu: "Els taxistes de Barcelona li desitgen un Bon Nadal". La part gràfica és un dibuix cal·ligràfic d'Amèrica Sánchez que representa un taxi barceloní, groc amb zones negres, destacant damunt un fons lila molt entonat.

Usuari habitual

Sóc un usuari habitual d'aquest servei públic, des que vaig descobrir —fa molt de temps i molt lluny d'aquí— que sóc un conductor pèssim, un veritable perill per a mi i per als altres quan tinc un volant a les mans. En retornar a Catalunya vaig prometre (i complir) que mai més no conduiria cotxe ni cap vehicle que depengués de la qualitat dels meus reflexos o de la meua capacitat de concentració quan vaig sobre rodes.

Així és que, tal com he dit, em vaig convertir en un client assidu del servei de taxis. Ara, si he d'ésser franc, això no em va estalviar de sorprendre'm pel fet de rebre de part del col·lectiu una felicitació nadalenca. És clar que no és pas estrictament personal, que forma part d'una edició destinada a molts usuaris, però confesso que em vaig sentir afalagat. Em valgué una estona de meditació estimulante, agradable, com si fos objecte d'una atenció dedicada en exclusiva.

Ben portat

El cert és que entre els taxistes barcelonins i jo sempre hi ha hagut bones relacions. A vegades he sentit queixes d'amics i de coneguts

que assenyalaven deficiències de servei o de tracte en casos particulars, aïllats.

Reconec (amb satisfacció indissimulada) que a mi no m'ha passat mai, o bé s'ha tractat de diferències d'apreciació tan petites que ni val la pena de parlar-ne. En canvi, conservo el record de trajectes

on m'he sentit ben portat.

Com per exemple —i fa ben poc temps— el del dia que vaig agafar un taxi en un carrer del Putget i vaig demanar al taxista que em portés a Borrell cantonada Tamarit. El taxista, que jo estava segur de no conèixer, em va mirar i digué: "Vol dir? Vostè sol anar

a Borrell cantonada Florida-blanca". Tenia raó, jo havia estat víctima d'un dels meus esbarjos mentals, i vaig donar-li les degudes gràcies.

Sense passió

He passat la tercera part de la meua vida molt lluny de Catalunya, i he conegut grans

ciutats. Estic convençut que no em cega la passió si afirmo que el servei de taxis de Barcelona és bo. Amb freqüència sento dir que n'hi ha massa, d'altres que n'hi ha pocs, però jo he tingut la sort de trobar-ne un a punt sempre que el necessito. No crec pas que sigui un privilegi que em dediquin a mi tot

sol, i que consti que dono per cert i em faig càrrec que existeixen ciutadans no tan afortunats.

Una iniciativa simpàtica

D'altra banda, sembla que el col·lectiu es proposa carregar-me ara de més raons a favor seu. En una època en la qual hi ha un acord general en considerar que les ciutats es deshumanitzen més a mesura que van creixent, vet aquí que els taxistes de Barcelona tenen una iniciativa simpàtica.

El dia de Sant Jordi, una de les festes nacionals de Catalunya, regalaran a cada client una rosa i un exemplar del **Diari de Barcelona**. O sigui el perfum d'una flor i lectura en català, que vindran a ésser una mena de propina "al revés" esplèndida, plena de delicadesa.

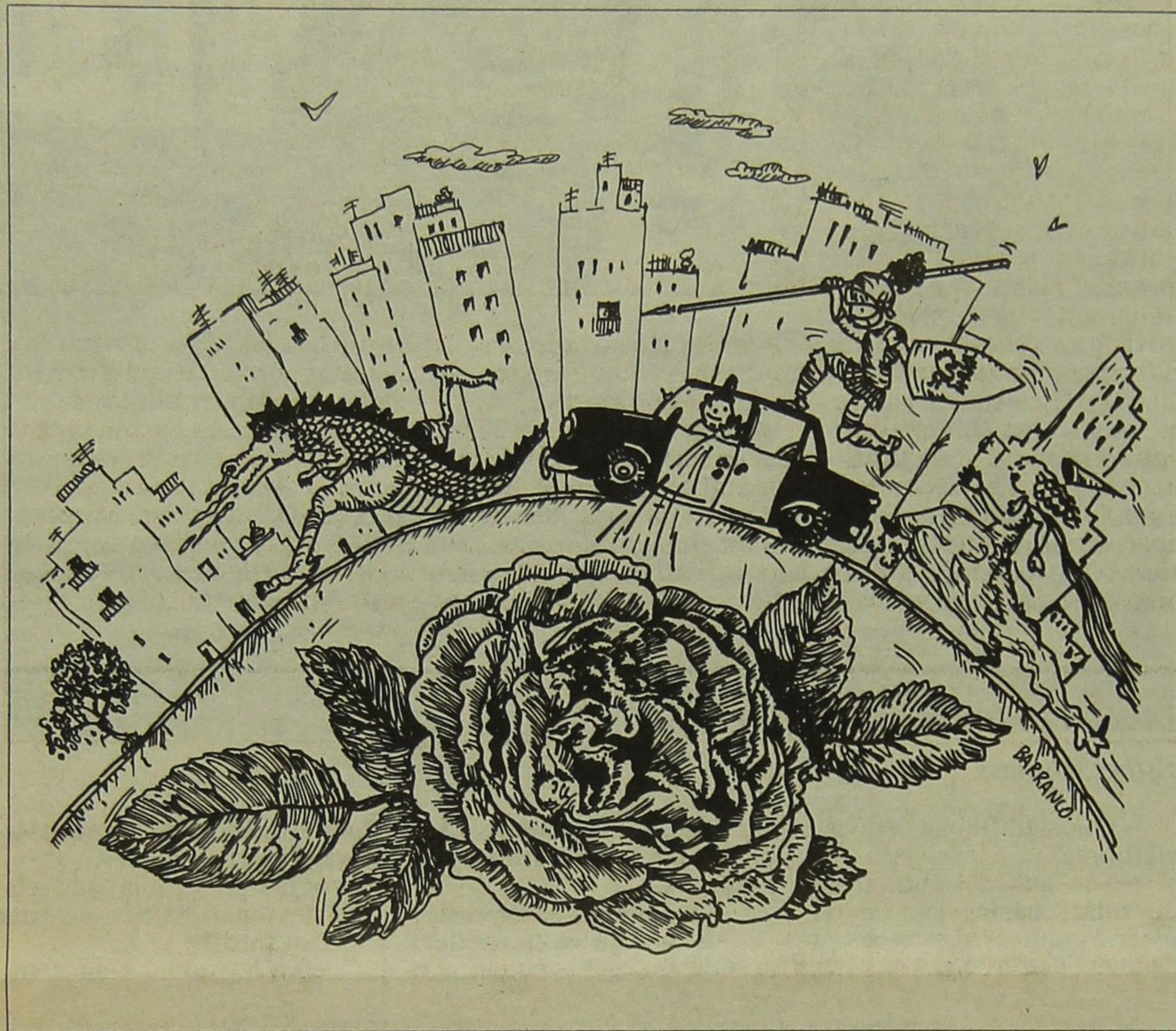
M'imagino que molts passatgers es quedaran estupefactes i alguns no sabran quina cara fer-hi. L'olor de la tinta d'impremta i l'aroma de la rosa provocaran, penso, converses molt adequades a l'esperit de la festivitat, en comptes dels comentaris d'actualitat política o meteorològica que solen entaular-se entre el conductor i el passatger.

I que no és rar que desemboquin en controvèrsies que no fan altra cosa que amenitzar (o potser crispar) el viatge. De tota manera, tot ajuda a donar caràcter al servei.

Ens quedarà per veure la reacció dels japonesos, que es van impressionar amb la nostra festa del llibre i de la rosa, fins al punt que l'han adoptada coincidint amb la data de Sant Jordi. ¿Ens imitaran els taxistes de Tòquio, d'Osaka, de Yokohama, de Kyoto i d'altres ciutats nipones? Si ho arriben a fer, és segur que no hi perdran pas res.

Una bona idea

PERE CALDERS

"Sóc un conductor pèssim, un perill quan tinc a les mans un volant"

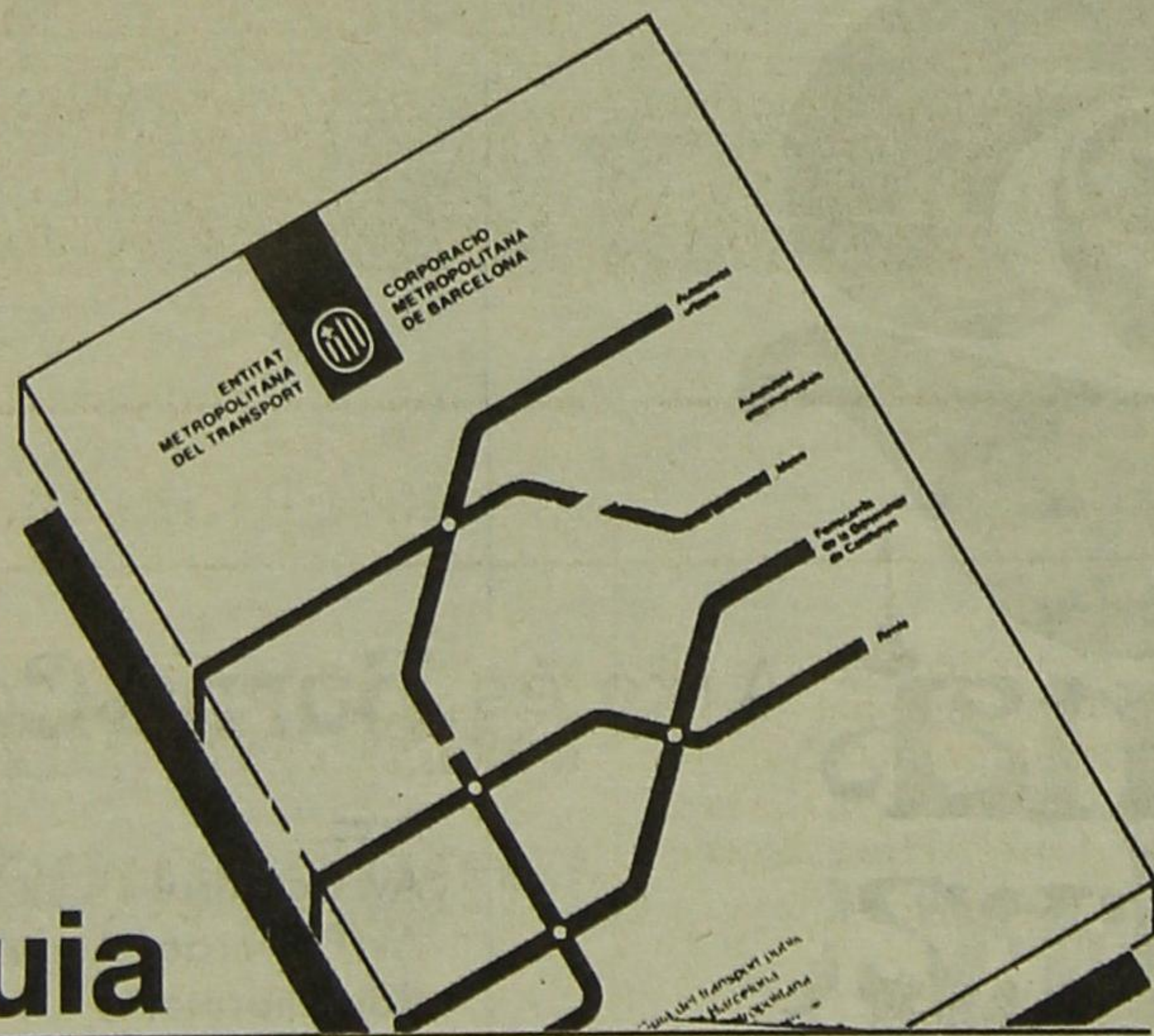
"L'obsequi d'una rosa serà com una mena de propina 'al revés'"

L'autor recorda la bona relació que té amb els taxistes

"¿Ens imitaran els taxistes de les ciutats de Tòquio, Osaka i Kyoto?"

Per Sant Jordi ja té regal:

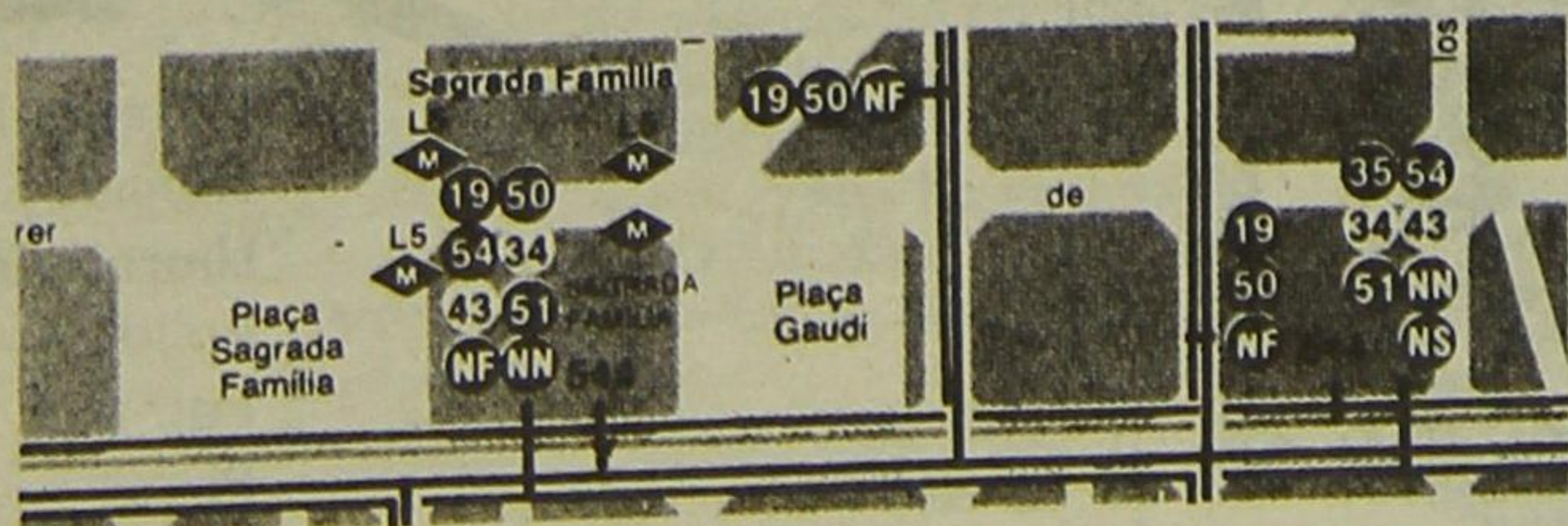
El Llibre Guia

Ara, amb el nou llibre Guia del Transport Públic de Barcelona i la seva Àrea Metropolitana, tindreu a la vista disposició tota la informació necessària per poder desplaçar-vos per la complexa xarxa de transport públic de Barcelona i 26 municipis de la seva Àrea Metropolitana.

En el llibre Guia trobareu, entre d'altres informacions:

Xarxa de transport públic amb el recorregut i les parades de tots els autobusos urbans i intermunicipals.

Situació exacta de totes les estacions de metro, Ferrocarrils de la Generalitat, Renfe, Funiculars i Tramvia-Blau.

Itinerari i horaris dels autobusos urbans i interurbans.

A Barcelona no trobarà cap altre Hotel tan ben situat.

A 100 metres del Passeig de Gràcia i la Plaça de Catalunya.

A 200 metres del Barri Gòtic.

A 300 metres del Palau de la Música i del Gran Teatre del Liceu.

A 400 metres del Port.

I al mateix centre del comerç i la diversió de Barcelona: les Rambles.

Indubtablement, vostè no trobarà un hotel més ben situat.

I amb seguretat, tampoc no en trobarà cap altre que li proporcionarà alhora la comoditat i el luxe que li proporcionarà el Ramada Renaissance de Barcelona.

Un Hotel pensat fins a l'últim detall perquè vostè es trobi el millor possible durant la seva estada a la Ciutat.

Amb aire condicionat individual.

Amb ràdio i TV amb comandament

a distància.

Amb minibar.

Amb pàrquing.

I amb una particularitat única al món:

El "RENAISSANCE CLUB".

28 luxoses habitacions situades a les quatre últimes plantes ofereixen a l'Home de Negocis serveis especialitzats: ascensor privat,

registre individualitzat, Bar i Restaurant exclusius, i el Minitel, un terminal d'ordinador, requisit indispensable per donar avui al "Home de Negocis del Futur" el just valor al seu temps.

No ho dubti, si busca un Hotel a Barcelona, no busqui més: El Ramada Renaissance està pensat per vostè.

No ho dubti, si busca un Hotel a Barcelona, no busqui més:

El Ramada Renaissance està pensat per vostè.

BARCELONA

Rambles, 111
08002 Barcelona - Espanya
Tels. 318 62 00 - 318 44 32
Tèlex: 54634 - FAX 301 77 76

LA CARRERA

ESTHER TUSQUETS

Sevillanes

M'envien d'espia infiltrat a fer la crònica dels entreteniments de la jet catalana en mig d'un terrible atac de reumatisme. Toca l'Up & Down, on els dimecres les sevillanes alteren les coses inalterables i transformen l'Up en Down i viceversa. Llavors la pista del Down, alliberada de moderns, esdevé la Feria d'abril de Sevilla i el lamé i les pailletes es relacionen generosament amb els lunares i la peineta. Em diuen que el local de la Diagonal organitza fins i tot cursos una vegada a la setmana per tal que la tècnica i la passió ballin alhora. I si jutgem per l'esma indesmaïable que manté la jet ballant fins a les tantes de la matinada, Up & Down podrà organitzar perfectament una maratò sàdica del tipus *Danzad, danzad, malditos*.

L'ambient de la discoteca no ha decaïgut quan abandono el local per agafar un taxi. Naturalment el taxista -en qui no trigaré en descobrir un nacionalista convençut- està assabentat de la història de les sevillanes i comença a despotricar contra la invasió amb arguments si més no peculiars. "¿Què farien els andalusos si nosaltres anéssim a la seva terra a ballar sardanes? Doncs treure'ns a trets. ¿I què fem nosaltres quan ens envaeixen les nostres discoteques ballant sevillanes? Doncs, res de res, absolutament res". El reumatisme m'empitjora quan arribo a casa. Deu ser la humitat.

Blassa d'Abadies

A l'Esther Tusquets se la reconeix per la seva tasca d'escriptora i pel seu treball en el món editorial. Com li agrada més que la reconeixin?

-No m'agrada que em reconeixin com a dona empresària, perquè, d'això, en tinc el mínim. La part comercial de l'editorial no l'he portat mai jo. La feina que faig és purament de creació de llibres... potser m'agradaria més que em coneguessin com a escriptora, però la meua professió més bàsica és editar.

-Ha trobat dificultats pel fet de ser dona?

-La veritat és que tot ha estat fàcil, però per pura casualitat, no pels meus propis mèrits. He tingut la sort de tenir un pare summament comprensiu i que li feia il·lusió tenir una editorial. Va comprar el negoci pensant en mi. Pel que fa a la meua narrativa, penso que, si jo no edités, les meves novel·les s'haurien editat a qualsevol altra editorial. Actualment es publiquen molts llibres.

-És fàcil viure dedicant-se només a la tasca d'escriptora?

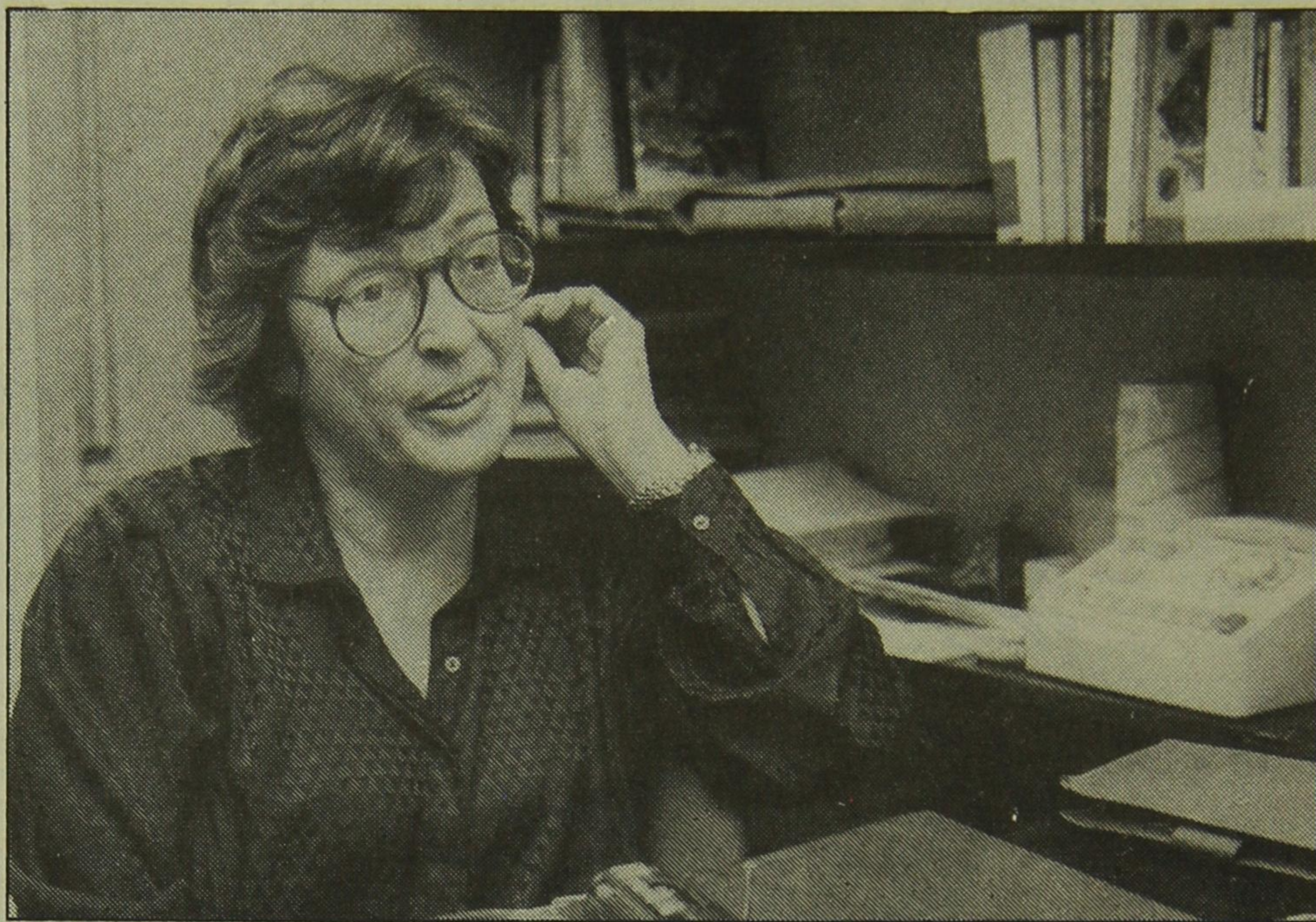
-Suposo que per algunes persones sí, jo... ni remotament. Hi ha escriptors, com per exemple Vázquez Montalbán, que viuen bé de la novel·la, però jo la vida me la guanyo com a editora.

-Per vostè, el dia de Sant Jordi, és una diada més comercial o romàntica?

-M'agradaria que fos un dia més romàntic... però des que tinc l'editorial ja no ho pot ser. En principi és més comercial, tot i que al final de l'any els beneficis econòmics són els mateixos amb el dia del llibre que sense.

Esther Tusquets és una de les escriptores més representatives de la novel·la femenina contemporània. L'autora d'*El mismo mar de todos los veranos* diu que el seu mitjà de vida no és la seva narrativa sinó dirigir la seva editorial. Per tant, el dia de Sant Jordi ha deixat de ser romàntic i s'ha convertit en comercial.

"M'agradaria que Sant Jordi fos més romàntic"

Esther Tusquets

-Què signifiquen per vostè els llibres?

-Són una possibilitat de disfrutar, bàsicament és el plaer d'explicar alguna cosa o que me l'expliquin. A mi, per

exemple, no m'agrada la música, per això no n'escolto, i no passa res.

-Què és la rosa, per vostè?

-És una de les meves flors predilectes, pel perfum i pels

colors. Sobretot m'agraden les vermelles i les grogues.

-Què li sembla que els taxistes reparteixin roses el dia de Sant Jordi?

-No ho sabia. Doncs em

sembla bé, és un gest molt simpàtic.

-Què opina del servei del taxi barceloní?

-Jo no en tinc cap queixa. Crec que els que deuen tenir queixes són els mateixos taxistes, perquè a Barcelona hi ha masses taxis i no pas tanta demanda. En el meu cas... puc dir que no m'agrada que els taxistes facin moltes preguntes durant el trajecte o que posin la ràdio a molt volum. En realitat l'única cosa que demano és que conduixin amb seguretat.

-A vostè li agraden molt els animals... Ha tingut cap problema a l'hora de viatjar en taxi amb el seu gos?

-Hi ha moltíssims taxistes que m'agafen quan vaig amb el gos, és una cosa que ells mateixos decideixen. D'altra banda, entenc que hi hagi taxistes que no ho desitgin, perquè també hi ha gent molt descuidada amb el gos i poden arribar a embrutar els seients del taxi. Jo recomano demanar el taxi per telèfon, per assegurar-te que t'agafen amb el gos.

-Sobre què li agradaria escriure que encara no hagi tingut l'oportunitat de fer-ho?

-Potser un llibre sobre la relació entre els animals no estaria malament, o sobre la relació entre germans. Però... fins que no començo una novel·la no ho decideixo.

-Què és el que admira d'una persona?

-El que més he admirat sempre és la coherència. Estic molt cansada de les persones que diuen una cosa i cinc minuts després ho neguen, o de persones que diuen una cosa i en fan un altra. M'agrada portar les decisions fins al final.

Montse Zapata

Passegi
Relaxi's
Compri

En un Centre
Comercial únic
al món

M'encanta el nou
i m'enamora el vell

Barna Centre
al Centre de
Barcelona

Barna Centre

Això és Barna Centre

L'illa de vianants

Arcs
Av. Catedral
Av. Portal de l'Àngel
Bda. Llibreteria
Banyes Nous
Boqueria
Boters
Call
Canuda
Cardenal Casañas
Comtal
Cucurulla
Duc de la Victòria
Ferran

Galeries Maldà
Jaume I
Llibreteria
Palla
Petritxol
Pi
Pl. Catalunya
Pl. St. Jaume
Pl. St. Josep Oriol
Pl. del Pi
Portaferrissa
Rambles
Santa Anna

Cada dia a dos
quarts de quatre
vegi'ns
per

